

ԲԱԶՄԱՎԷՊ

ԺԷ՝ ՏԱՐԻ, ԹԻԻ 6

1859

ՅՈՒՆԻՍ 1

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՔ

Կոնֆուցիոսի առածներ : (Տես կրես 129)

Միջինն է իմաստութեան ամենէն մերձաւոր կէտը . թէ անոր չհասնելը և թէ զանիկայ անցնելը հաւասարապէս անօգուտ է :

Իմաստունը միշտ և ամէն պարագայի մէջ միջին տեղւոյն վրայ կը կենայ . իսկ անզգամը կը հեռանայ անկից՝ կամ չափազանց կամ քիչ քաշելով :

Ո՛հ , ինչ վսեմ բան է միջին տեղին : Բայց հասարակ մարդկանց մէջ որչափ քիչ հոգի կան որ անոր վրայ կենան :

Կոր չէ այս չարիքս . ասիկայ մարդկութեան հին հիւանդութիւնն է , ասիկայ հին նիւթ մըն է գանգատանաց , ատենօք ասանկ էր մարդկային ազգը :

Ընկ գիտեմ թէ ինչու համար մարդկանց մեծ մասը առաքինութեան ճամբիտ ճամբէն կը հեռանան : Եւ ամենապիտիւնները արհամարհանօք կը

հեռանան անկէ . մտքերնին դնելով թէ իրենց իմացականութիւնը կրնայ շատ աւելի բարձր թռչիլ , իբրև իրենց անարժան բան մը կը սեպեն զայն : Հասարակ մարդիկ չեն կրնար անոր հասնիլ , վասն զի կամ չեն ճանչնար , և կամ դժուարութիւններէն վախնալով՝ կը յուսահատին յաջողելու : Եսիկայ տկարութիւն է , և տգիտութիւն :

Ինտութեան թելադրած բոլոր գործքերը իր օրինաց համեմատ կ'ըլլային , թէ որ նոյն իսկ այն օրէնքները աղէկ ճանչցուած ըլլային : Ինչ մարդ ամէն օր կ'ուտէ կը խմէ . բայց որչափ քիչ մարդ կայ որ բերնի աղէկ համուսնէնայ . որչափ քիչ մարդ կայ որ կարենայ աղէկ ընտրութիւն ընել կերակրոց և ըմպելեաց մէջ , որ բազմութիւ համեմունելով թունաւորուած են :

Այսօրուան օրս ամէն մարդ կ'ըսէ .
 Այս գիտեմ ընելիքս , և զգուշանալիքս :
 Ինոնք որ այսչափ գուռգուռութեամբ կը
 խօսին՝ օգուտն ու շահը կը տեսնան ,
 բայց ոչ վնասակարութիւններն ու վը-
 տանգները : Իրենք զիրենք կը ձգեն
 հազարումէկ ծուղակներու մէջ , որոնց-
 մէջ չեն կրնար բնաւ ազատիլ : Դու կ'ը-
 սես՝ թէ խիստ խոհեմ ես : Իրաւցընէ
 կը տեսնեմ որ դուն բարւոյն միջին կէ-
 տը կը բռնես , և սկզբան անոր միա-
 ձայն կը կենցաղավարիս . բայց տկա-
 րութենէդ յաղթուելով ու շուտ մը յոգ-
 նելով , հազիւ թէ ամբողջ ամիս մը ա-
 նոր վրայ պինդ կը կենաս : Երեմի ինչ
 բանի կու գայ քեզի այնպիսի ճանաչ-
 մունք մը , ուսկից այսչափ քիչ պտուղ
 կը քաղես :

Իմ հօէի աշակերտս շատ խոհեմ
 անձն էր . լաւ գիտէր բան բանէ որո-
 շելը , և անոնց կատարելութիւնը գրտ-
 նալը : Արբոր առաքինութեան մը կը
 հասնէր , կը պլլուէր անոր հետ , ծոցին
 մէջ կը սխմէր , ու ոչ երբէք կը թողուր
 զայն :

Ան մարդիկ որ դիւրաւ տերութիւն
 կառավարել գիտեն . կրնան ալ գրտ-
 նուիլ այնպիսի անձինք որ սիրտ ընեն
 զհարստութիւն և զպատիւս մերժելու .
 թերևս գտնուին անանկներ ալ որ սը-
 րեալ թրերու վրայէն անվնաս քալեն
 երթան . բայց յարատեւ աշխատանքով
 ու անընդհատ կուռով միայն կրնայ
 մարդ առաքինութեան միջին ճամբուն
 վրայ կենալ , թէպէտ առջի նայուած-
 քով կրնայ գտնել զայն :

Արչափ մեծ էր Չուն կայսեր իմաւ
 տութիւնը : Իր դատմանն ու խոհեմու-
 թեանը վրայ չէր վստահեր , ու պե-
 տութիւնը կառավարելու համար իր
 պաշտօնէից իմաստութիւնն ու տեսու-
 թիւնները իրեն թիկունք կ'առնէր :
 Այն իսկ հասարակ բաներու վրայ խոր-
 հուրդ հարցընէլ կը սիրէր , ու կ'ախոր-
 ժէր քննել իր խորհրդականացն ամե-
 նէն պարզ պատասխաններն ալ : Թէ
 որ երբեմն անոնց տուած խորհուրդնե-
 րը այնչափ խելք պառկելու բաներ չե-

րեային իրեն , չէր հետևեր անոնց .
 բայց անոնց թերութեանը վրայ խօսք
 չէր բանար , ու ասանկով չէր կորսնցը-
 ներ իր պաշտօնէից վստահութիւնն և
 այն անկեղծութիւնը՝ որով անոնք ի-
 րենց մտածութիւնները կը հաղորդէին
 իրեն : Արբոր տուած խորհուրդնին խե-
 լացի էր , ոչ միայն անոր կը հետևէր ,
 այլ նաև կը գովէր՝ որպէս զի խորհրդա-
 տուները քաջալերէ , ու գրգիռ տայ որ
 իրենց զգացմունքներն յայտնեն : Թէ
 որ այս խորհուրդները քիչ մը միջին
 ճամբէն խոտորէին , որուն միշտ պէտք
 է հետևիլ , անոնց երկու եզերքները
 իրարու քով կը բերէր ու հասուն խել-
 քով բանին կշիռքովը կը կշռէր , և այս
 երկու հակառակ ծայրերուն միջին կէ-
 տը կը գտնար : Այսպիսի խնամքներով
 էր որ Չուն այնչափ մեծանուն կայսր
 եղաւ :

Թագաւորել՝ ուղղել ըսել է : Թա-
 գաւորք , դուք օրինակ տուէք ուղղու-
 թեան և արդարութեան . ո՞վ կրնայ
 համարձակիլ ձեզի չհետևելու :

Արիշներու վրայ իշխեցողաց գլխա-
 ւոր գիտութիւնը պիտի ըլլայ իրենց եր-
 կնատուր բանականութիւնը մշակելն ու
 յղկելը . այնպէս որ ապականեալ ա-
 խորժակաց անոր վրայ տպաւորած բը-
 ծերը բոլորովին մաքրելով , ամենամա-
 քուր բիւրեղի նմանի անիկայ , ու առ-
 ջի պայծառութիւնն առնու :

Իարձեալ այս գիտութիւնը պիտի
 ըլլայ ժողովուրդն ուղղելը , ու կերպով
 մը կենդանացընել զանիկայ շահաւէտ
 օրինակներով ու իմաստուն խորհրդովք-
 վերջապէս՝ յարատեւել մինչև ցվերջ գե-
 րագոյն բարւոյն մէջ , որ ուրիշ բան չէ՝
 բայց եթէ բոլոր մեր գործոց և բոլոր
 մեր վարուց ընթացիցն ամենակատար
 միաբանութիւնը ուղիղ բանին հետ :

